

Проповед 185

Вратата

Прочит: Йоан 10, 1 - 10

Скъпи братя и сестри,

Много хора от нашия свят се питат: "Как можем да живеем вечно? Как можем да продължим живота си на тази земя и да не умираме никога?" Или: "Какъв е пътят до небето? Как можем да стигнем там? Какво ще ни струва? Какво ли се налага да пожертваме, за да стигнем дотам?" За такива хора, колкото по-малко трябва да даваме, толкова е по-добре; ако не ни се налага да правим каквото и да било, ако можем да караме както си знаем и да правим каквото си поискаме, то би било най-добре. Една църква настоявала много упорито пред своя пастор да направи проповедите си по-кратки и по-прости, за да не се затрудняват да ги разбират и да се прибират по-бързо в неделя след богослужението. Така нямало да им се налага да мислят толкова много върху живота си, върху това дали животът им отговаря на Божието желание. Пасторът обещал, че ще го обмисли и следващата неделя ще им даде отговор. Цялата църква дошла и очаквала с голям интерес отговора на пастора. Когато проповедта трябвало да започне, пасторът се изкачил много бавно, стенийки, към амвона, спирал много пъти и бърсал потта си, и когато стигнал на мястото, където обикновено проповядвал, погледнал църквата и казал: "Скъпи братя и сестри, труден е пътят към вечния живот и небесното царство, изисква много усилия!" Тогава слязъл бързо от амвона и казал: "Толкова бърз и лесен е пътят към ада и вечното проклятие. Амин." С това проповедта за тази неделя приключила. Тогава обаче църквата разбрала, че пътят към вечния живот иска пълно посвещение и не може да бъде само нещо за част от свободното време. Каква част от времето си отделяте за Божиите неща? Колко важно е за вас да вървите по пътя на вечния живот? Доколко сте готови да дадете свободното си време и талантите си, за да се прослави Божието име? За да стигнем до Божието царство, ние, християните, вярваме, че Исус Христос е единственият път. Често хората ни обвиняват, че ние, християните, мислим много едностранчиво и не даваме на нито една от другите религии да се докаже. Нашият свят е легализирал всички други религии с думата търпимост. Търпимост означава да се отнасяш с уважение към разбиранията на другите хора и да търпиш едно или друго нещо, въпреки че не го вярваш. Все повече обаче нашето общество се опитва да постави наравно всичко. Даже и религиите. Ние като християни не можем да се съгласим с това. Истината е само една. Така например, София е столица на България и това е факт. Хората в България могат да харесват други градове или дори да вярват, че други градове са столица на България, но това не променя факта, че София е столицата. Ако някой казва, че София е столица на България, той говори истината и не може да се съгласи с нищо друго освен с истината. Същото важи и за нас, християните. Ако Библията твърди, че Исус е единственият път и врата към Бога, то ние не можем да имаме търпимост към твърденията, че има много пътища, които да водят до Бога - пътят е само един и този път се нарича Исус Христос. Точно това е темата и на нашия текст днес. Върху това трябва да се замислим - по кой път вървим, хванали ли сме се здраво за Исус. Готови ли сме да Го следваме до края?

1. Кой е добрият пастир? Исус разказва на хората много интересен пример. История, която е толкова истинска, че е жива и днес. Ако надникнем в едно днешно село, спокойно можем да видим това, което ни описва. Разказва ни се за стадо, за овчар, и за крадец, който има за цел да открадне. Текстът недвусмислено ни говори, че има добър пастир и Този добър пастир е единствената надежда на стадото. Забележете, не сигурната кошара с високи стени и заключена врата, а само добрият пастир. Ако се вгледаме в Библията и информацията, която тя ни дава за описания от Бога добър пастир, бързо можем да открием прекрасния образ на Някой, Който се грижи за нас, независимо от обстоятелствата в живота. Той се грижи за всички основни нужди на стадото: води ни при бистри води и зелени треви (Псалм 23), дава живота Си за овцете, търси тази, която се е загубила и я връща у дома, овцете познават гласа Му и Го следват. Прекрасен образ, нали? Исус Христос е Добрият Пастир. Той единствен има грижа за нас, която отговаря на грижата на Добрия Пастир, описана в Библията. За да може някой да се нарече добър пастир, е необходимо да прави именно това, което е описано тук. Ако погледнем нашия свят, бързо ще разберем че това не е по силите на нито един човек. Никой не може да замести Добрия Пастир. Много хора се опитват да изземат функциите на добрия пастир и ни обещаваат какво ли не, за да ги последваме. Можем да включим тук и политици, и учени, и всякакви хора, които обещаваат да променят живота ни, само ако ги последваме. Колко много такива хора има по този свят, колко много обещания чуваме всеки ден! Доколко трябва да им се доверяваме, доколко трябва да сме готови да ги следваме? Исус и Библията никъде не ни говорят за добри пастири или за много водачи, а говорят само за един добър пастир - един единствен, на Когото си струва да се доверим и на Когото можем да заложим. Сред този свят на лъжи, ние се нуждаем от някого, на когото можем да се доверим. Какво точно има предвид Исус, когато казва, че ние сме овцете, а Той е вратата?

2. Да внимаваме за тези, които прескачат през оградата. Исус ни предупреждава, че въпреки че овцете са в кошарата, все още има опасност за тях. Той ни казва: **"Който не влиза през вратата, а прескача от другаде, той е крадец и разбойник."** Важно е да се спрем на това предупреждение, защото в нашия свят повече от всякога сме застрашени да попаднем под ударите на тази опасност. И с това имам пред вид, че хората все повече се класифицират според това, което имат, и как се обличат, и как изглеждат, а все по-малко спред това, което е вътре в тях. Така че внимавайте какво се промъква при вас, във вашия свят през оградата, кои са нещата, които така оплитат живота ви, че искат да ви отделят от Исус Христос завинаги. Помислете кои са нещата, които се опитват да ограбят мира ви и да ви отделят от Исус. За някои това е Интернет, за други - телевизорът, за трети пък е пропиляното време в не особено важни занимания. Всичко това, независимо как се нарича, се промъква тихо, като крадец, в живота ни и отначало заема малко място; с времето обаче започва да заема все повече и повече територии, докато накрая ни откъсва от Бога. Всеки един човек принадлежи на Бога. Бог е направил всеки един човек за Своя слава. Обаче не бива да забравяме, че дяволът не е бездеен, като вижда всичко това. Той само търси повод да откъсне хора от Бога и затова се промъква като крадец, или както Библията ни казва още, **"обикаля като ревящ лъв"**. Този ревящ лъв има само една единствена цел - да погълне, ако може, някого. Методите на сатана са много разнообразни, но целта е само една: **"Крадецът влиза само да открадне, да заколи, да погуби."** Целта на всичко това, което този свят предлага, е да ни отдели от Бога. Никога не го забравяйте. Дяволът не иска да сме близко до Бога. От друга страна, само Исус е вратата. Никой друг няма правото да се нарича врата и път. Който не се стреми към Бога чрез Исус, който не води живота ни към Исус, е крадец и разбойник. Най-добрата защита срещу крадеца е да съобразяваме всичко в живота си с

това, което Исус иска от нас - чрез Божието слово, и да се питаме за всяко нещо, което правим, какво допринася към връзката ни с Исус. Вървете само с Него.

3. Исус идва открито при нас. Като че ли точно в противоречие с това, което крадците искат от нас, Исус идва и не желае нашите пари или материални блага, а желае само нас. И това е нещо, което е изключително важно точно в нашия свят. Исус иска само нас. Той не желае да получи каквото и да било от нещата, които притежаваме. Ние сме от овцете на Добрия Пастир. Никой не може и не иска да ни принуди да сме част от тази група. Исус ни кани и Той иска повече от всичко да станем част от Неговото стадо, защото иска да се спасим. Целта на Исус не е да има по-голямо стадо или да ни завлече там, където иска да ни заведе. Исус Христос дойде и умря на Голготския кръст с една единствена цел - за да можем да се приберем у дома. **"В дома на Моя Отец има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място"**. Исус не иска нищо от нас, иска да ни заведе у дома. Когато се приберем у дома при Него, тогава можем да сме сигурни, че Той, Добрият Пастир, ще се погрижи за всеки от нас и за всяка наша грижа, и трудност, и болка, и ще спрем да се лутаме, защото всеки от нас ще е намерил своя дом. Важно е да съзнаваме, че макар че този свят се опитва да ни предлага дълъг и хубав живот, всичките си блага, всичко, което очите ни могат да си пожелаят, той не може да ни предложи малка част от това, което ни очаква в славното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос, **"защото око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за своите си."** Никога не забравяйте, че Добрият пастир е за това добър, защото предлага най-доброто за своите последователи. Не това, което ни се струва добро, а това, което наистина е добро за нас.

4. Исус ни води към това, което е добро за нас. **"Пазачът му отваря; и овцете слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда. Когато е извел всички свои, той върви пред тях; и овцете го следват, защото познават гласа му. А след чужд човек няма да вървят, но ще побягнат от него, защото не познават гласа на чуждите."** Веднъж доверили се на своя Добър Пастир, ние ставаме част от Неговото стадо. И тогава получаваме много специални привилегии, не само, че ще бъдем заведени при зелени треви и бистри води, както ни обещават думите на 23 псалм, а че ще познаваме гласа Му и ще имаме възможността да станем последователи на Исус. Когато станеш част от стадото на Исус, тогава можеш да Го следваш там, където Той те води. Ако си последовател на Спасителя, тогава ще бъдеш чувствителен за гласа Му и за всичко, което ти казва. Тогава ще знаеш, че няма нищо по-важно от това да останеш последовател на Исус. Тогава ще си чувствителен за всяка дума от Неговите уста и няма да искаш да Го оставиш нито за миг. Довериш ли се на Исус, получаваш привилегията да вървиш след Него. Защото противно на това, което нашият свят ни внушава - че да следваш Бога е задължение, което трябва да изпълниш, ако искаш да бъдеш във вечния живот, текстът пред нас ясно описва следването на Бога като една от най-големите привилегии. Ние сме на Исус, чуваме и познаваме гласа Му, но което е много по важно, Той знае, че сме от неговото стадо, Той ни познава толкова добре, че знае името на всеки един от нас. Ако истински обичаме Исус, тогава цялото ни внимание ще бъде насочено към Него и тогава няма да е трудно да разпознаем чуждите гласове, гласовете на крадците, което искат да ни отделят от Бога. Помнете и бъдете сигурни, че ако Исус ви води, Той никога няма да ви заведе при нещо, което не е добро за вас, Исус ни дава не това, което ни се струва добро, но това, което наистина е добро. И това се случва по една много проста причина - защото Той ни познава добре - познава всяка наша слабост и сила, знае какво ни боли и на какво се радваме. Чувствали ли сте това, разбирали ли сте, че само Той може да ви разбере и никой друг на тази земя. Ако сте от Неговите овце, ще знаете, че е така. Бог знае всичко за вас, Исус иска да ви даде само това, което е добро и

иска да ви го даде. Никога не се съмнявайте в това, което Бог е помислил за вас. Приемете го и ще видите че е така.

5. Има само един път. Когато Исус разказва на своите слушатели какъв е Той и какво прави, установява една истина: **"Тази притча им каза Исус; но те не разбраха какво им говореше."** Слушателите на Исус не разбираха какво им говори Той. И това е нещо, което не се е променило до ден днешен. Бог и до днес предлага на всеки един човек да стане част от неговото стадо и да бъде част от спасителния му план. Извинения могат да се намерят много, но истината е, че отхвърлянето на предложението на Спасителя може да е фатално: **"Тогава Исус пак каза: Истина, истина ви казвам: Аз съм вратата на овцете. Всички, които са дошли преди Мене, са крадци и разбойници; но овцете не ги послушаха. Аз съм вратата; ако някой влезе през Мене, ще бъде спасен и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира. Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да погуби. Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно."** Има само една врата и всичко останало е измама. Който избере да влезе през вратата на живота, през Исус Христос, ще има вечен живот. Готови ли сте да приемете този вечен живот, искате ли да имате свободата да влизате и да излизате и да сте завинаги свързани със Спасителя? Ако вашият отговор е да, то пристъпете и приемете Спасението, което Исус е приготвил за вас, и Той ще ви освободи от всички онези неща, които са се впили в живота ви с цел да го разбият, и така ви отдалечават от истинското спасение. Исус иска да ви даде живот. И то не парченца живот, а истинския живот, истински и изобилен живот - тук, на тази земя, и в небето. Защото този живот е възможен само ако изберете да минете през вратата на живота и изберете Добрия Пастир Исус Христос, който да води живота ви. Защото Той е единственият път, защото Той е единствената надежда, защото само Той носи спасение, защото само Той може да засити гладната ви душа. Нека никога не забравяме, че макар в духовната област нашият свят да ни предлага много възможности, има само един истински път и това е добрият пастир Исус Христос, който е единствената врата и път към спасение. Винаги ще има такива, които ще се стремят да откраднат душите ни и ще минават през задния вход, облечени като вълци в агнешки кожи. Нека не забравяме, че има само един, на Когото си струва да се доверим. Той идва открито при нас и ни предлага всичко, което има, води ни през целия ни земен живот и ни дава вечен живот. От нас се иска да не преставаме да Го следваме и да сме Му верни, знаейки че Той, Исус Христос, е единственият път. Бъдете му верни. Амин.